

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

24. jaanuar 1969

Nr. 4 (169)

4. aastakäik

SISUKORD

I

53. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Vabariikliku Alaealiste Asjade Komisjoni koosseisu osalise muutmise kohta.

II

54. Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja EK(b)P Keskkomitee 4. oktoobri 1945. a. määruse nr. 878 kehtetuks tunnistamise kohta.
55. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. N. Orlova autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.
56. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus täielikule isemajandamisele üleviitud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jäägi kasutamise kohta.
57. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus riigilõivu määrade kohta.
58. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kohalikel eelarvetel olevate asutuste tsentraliseeritud raamatupidamiste koosseisude kinnitamise õiguse andmise kohta rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.
59. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Eesti NSV teenindusettevõtetele kõrgema ja esimese järgu diplomite andmise korra ja tingimuste põhimääruse» ning «Eesti NSV teenindustöötajatele nimetuste «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» andmise korra ja tingimuste põhimääruse» kinnitamise kohta.
60. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1959. a. määruse nr. 215 kehtivuse pikendamise kohta.

61. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. V. Paulmani kohta.
 62. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. L. Tepi kohta.
 63. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV valitsuse otsuste kehtetuks tunnistamise kohta seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1968. a. määrusega nr. 228.
-

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

53 Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Vabariikliku Alaealiste Asjade Komisjoni koosseisu osalise muutmise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Vabastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Vabariikliku Alaealiste Asjade Komisjoni liikme kohustest:

Karl Voldemari p. Adamson.

Madis Adu p. Pesti.

2. Kinnitada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Vabariikliku Alaealiste Asjade Komisjoni liikmeteks:

Arnold Viktori p. Koop — Eesti NSV kõrgema ja kesk-erihariduse minister.

Kusta Priidu p. Reinsoo — ELKNU Keskkomitee sekretär.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 21. jaanuaril 1969.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**54** Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja EK(b)P Keskkomitee 4. oktoobri 1945. a. määruse nr. 878 kehtetuks tunnistamise kohta

Seoses Eesti NSV 14. juuni 1968. a. seadusega «Küla ja alevi tööraha saadikute nõukogu kohta» (ENSV Teataja 1968, nr. 26, art. 182) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja Eestimaa Kommunistliku (bolševike) Partei Keskkomitee 4. oktoobri 1945. a. määrus nr. 878 «Eesti NSV küla tööraha saadikute nõukogude tugevdamise kohta» (ENSV Teataja 1945, nr. 38, art. 593).

Eestimaa KP Keskkomitee
sekretär
J. KÄBIN

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Tallinn, 13. jaanuaril 1969. Nr. 18.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

55 Sm. N. Orlova autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse laitmatu töö ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest ning seoses viiekümnenda sünnipäevaga autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Alalise Esinduse vanemkonsultanti Natalia Aleksandri t. Orlova t Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
P. NEEROT

Tallinn, 14. jaanuaril 1969. Nr. 23.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

56 Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jäägi kasutamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1968. a. määrusele nr. 1001 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Kehtestada, et sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jääk, mis võetakse ära vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määruse nr. 244 (ENSV Teataja 1967, nr. 26, art. 213) punktile 11 ümberjaotamiseks teiste täielikule isemajandamisele üleviidud majandite vahel, suunatakse omavahendite puudujäägi katmiseks kapitaalmahutuste finantseerimise, produktiiv- ja tööloomade põhikarja kujundamise kulude, normatiivide juurdekasvu osas ning üksikutel juhtudel ka omakäibevahendite puudujäägi katmiseks; sellest ülejäänud kasumiosa suunatakse uute ettevõtete, linnuvabrikute, lava- ja kasvuhoone-kombinaatide ning sealih, piima ja teiste loomakasvatussaaduste tootmiskomplekside ehitamiseks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees **V. KLAUSON**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja **G. MARTIN**

Tallinn, Toompea, 13. jaanuaril 1969. Nr. 16.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

57 Riigilõivu määrade kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1968. a. määruse nr. 958 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks ja teadmiseks, et:

1) abielulahutuse registreerimise eest perekonnaseisuorganites võetakse riigilõivu:

alaealisi lapsi mitteomavate abikaasade vastastikuse kokkuleppe korral — 50 rubla;

isikute puhul, kes on seaduses ettenähtud korras tunnistatud teadmata äraolijaks või tunnistatud teovõimetuks vaimuhaiguse või nõrgamõistuslikkuse tõttu või isikute puhul, kellele on toimepandud kuriteo eest mõistetud vabadusekaotus tähtajaga mitte alla kolme aasta, — 50 kopikat;

2) isanime muutmise registreerimise eest perekonnaseisuorganites võetakse riigilõivu 15 rubla;

3) NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 29. aprilli 1942. a. määruses nr. 598 «Riigilõivu määrade kohta» on tehtud järgmised täiendused:

I osa punkt 21 on sõnastatud järgmiselt:

«21. Abielu registreerimise eest — 1 rubla 50 kopikat.

Alaealisi lapsi mitteomavate abikaasade vastastikuse kokkuleppe korral abielulahutuse registreerimise eest — 50 rubla.

Abielulahutuse registreerimise eest isikute puhul, kes on seaduses ettenähtud korras tunnistatud teadmata äraolijaks või tunnistatud teovõimetuks vaimuhaiguse või nõrgamõistuslikkuse tõttu või isikute puhul, kellele on toimepandud kuriteo eest mõistetud vabadusekaotus tähtajaga mitte alla kolme aasta, — 50 kopikat.

Kohtu korras abielu lahutamise kohta tunnistuse väljaandmise eest — 50 kuni 200 rubla ühelt või mõlemalt abikaasalt kohtu kindlaksmääramisel.»;

I osa punkti 22 on pärast sõna «...nimede» täiendatud sõnaga «isanimede»;

I osa punkti 23 on pärast sõnu «...lahutuse ja surma» täiendatud sõnadega «välja arvatud parandused ja täiendused sünnikannetes isaduse tuvastamise juhtudel»;

4) NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 24. augusti 1944. a. määruse nr. 1153 «NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 29. aprilli 1942. a. määruse nr. 598 täiendamise ja muutmise kohta» punkt 2 on tunnistatud kehtetuks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

58

Kohalikel eelarvetel olevate asutuste tsentraliseeritud raamatupidamiste koosseisude kinnitamise õiguse andmise kohta rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Anda rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus kinnitada kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega ning Eesti NSV Rahandusministeeriumiga kohalikel eelarvetel olevate asutuste tsentraliseeritud raamatupidamiste koosseise, kinni pidades ametipalkade skeemidest, ning teha samas korras muudatusi Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud kohalikel eelarvetel olevate asutuste tsentraliseeritud raamatupidamiste koosseisudes.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 14. jaanuaril 1969. Nr. 21.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

59

«Eesti NSV teenindustevõtetele kõrgema ja esimese järgu diplomite andmise korra ja tingimuste põhimääruse» ning «Eesti NSV teenindustöötajatele nimetuste «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» andmise korra ja tingimuste põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV teenindustevõtetele kõrgema ja esimese järgu diplomite andmise korra ja tingimuste põhimääruse» ning «Eesti NSV teenindustöötajatele nimetuste «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» andmise korra ja tingimuste põhimääruse».

Kehtestada, et teenindustöötajatele, kellele on antud kõrgema ja esimese järgu meistri nimetus, tariifimäärallisandite maksmiseks kulutatavad summad ei tohi ületada 0,3 protsenti vabariigi teenindustevõtete palgafondist.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 14. jaanuaril 1969. Nr. 22.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
14. jaanuari 1969. a. määrusega nr. 22

Eesti NSV teenindusettevõtetele kõrgema ja esimese järgu diplomite andmise korra ja tingimuste põhimäärus

1. Kõrgema ja esimese järgu diplomid seatakse sisse selleks, et suurendada teenindusettevõtete (tehased, vabrikud, kombinaadid, direktsioonid) ja nende allüksuste (ateljeed, töökojad, fotoateljeed, juuksuritöökojad, jaoskonnad, tsehhid jne.) kollektiivide huvi elanike teenindamise kvaliteedi ja kultuuri tõstmise vastu.

2. Esimese järgu diplomid antakse ettevõtetele (allüksustele), kes tagavad:

- 1) teenindustööde kõrge kvaliteedi ja teeninduskultuuri;
- 2) valmistatud või remonditud toodete kasutamisea pikendamise ettevõtetele nähtuga võrreldes;
- 3) progressiivsete teenindusvormide ja -meetodite rakendamine (ettevõtete tellimused, tellimuste täitmine tellija määratud ajal, tellimuste kiire täitmine ja pisitellimuste täitmine tellija juuresolekul, tellimuste vastuvõtmine kodus ühes koju kättetoimetamisega jne.);
- 4) eesrindliku tehnika ja tehnoloogia ning töö teadusliku organiseerimise rakendamine.

Diplomid antakse ettevõtetele (allüksustele), kes täidavad eeskätt elanike individuaaltellimusi (vähemalt 60 protsenti teenindustööde ja toodangu kogumahust).

3. Teenindustööde kvaliteedi hindamise korra, nende garantiitähajad, samuti diplomite ja firmamärkide ühtsed vormid ning erikviitungite näidised kinnitab Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministerium kooskõlastatult Kohaliku Tööstuse ja Kommunaalelukondlike Ettevõtete Töölise Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komiteega.

4. Kõrgema järgu diplomid antakse ettevõtetele (allüksustele), kellel on juba vähemalt kaks aastat esimese järgu diplom.

1969. aastal võib erandina anda kõrgema järgu diplomid ettevõtetele (allüksustele), kellel ei ole esimese järgu diplomeid, kui nad kahe viimase aasta jooksul on täitnud käesoleva põhimääruse punktis 2 nimetatud tingimused ja kui neil ei ole esinenud ümbertegemiseks tagastamise ega täidetud tellimuste vastuvõtmisest keeldumise juhtumeid, samuti kodanike kaebusi teenindamise kvaliteedi või kultuuri kohta.

5. Kõrgema ja esimese järgu diplomid annab ettevõtetele (allüksustele) Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministerium kooskõlastatult Kohaliku Tööstuse ja Kommunaalelukondlike Ettevõtete Töölise Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komiteega vabariikliku alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esildisel.

Diplomi andmine märgitakse ära siltidel, toodete firmamärkidel, reklaamil ja ettevõtete (allüksuste) blankettidel.

6. Teenindustevõtted (allüksused), kellele on antud diplomid, võidakse kehtivas korras üle viia kõrgemasse järku.

7. Käesoleva põhimääruse punktis 2 ettenähtud tingimuste mittetäitmise, samuti elanike põhjendatud kaebuste esinemise korral jäetakse ettevõtted (allüksused) diplomitest ilma diplomi määranud organisatsiooni otsusel.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

14. jaanuari 1969. a. määrusega nr. 22

Eesti NSV teenindustöötajatele nimetuste «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» andmise korra ja tingimuste põhimäärus

1. Nimetused «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» antakse teenindustevõtete (-organisatsioonide) üksikutele kõrge kvalifikatsiooniga töölistele, kes tagavad elanike teenindamise ja nende individuaaltellimuste täitmise kõrge kvaliteedi.

2. Mainitud nimetuste andmiseks vajalik elanike teenindamise ja nende individuaaltellimuste täitmise kvaliteedi atesteerimine toimub vastavalt teenindustööde kvaliteedi hindamise nõuetele ja näitajatele, millised kinnitab Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium kooskõlastatult Kohaliku Tööstuse ja Kommunaalelukondlike Ettevõtete Tööliste Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komiteega.

Seejuures antakse töölistele, kellele on antud need nimetused, õigus panna nende poolt valmistatud toodetele kindlaksmääratud näidisele vastav isiklik märk.

3. Nimetus «Esimese järgu meister» võidakse anda kõrgema kvalifikatsioonijärguga töölistele ja üksikute kutsealade kõrge kvalifikatsiooniga töölistele, kellel vastaval kutsealal teeninduses on tööstaaži vähemalt kolm aastat.

Nimetus «Kõrgema järgu meister» antakse töölistele, kellel on vähemalt kaks aastat olnud nimetus «Esimese järgu meister».

Üksikutel juhtudel antakse erandina nimetused «Esimese järgu meister» ja «Kõrgema järgu meister» lühema tööstaažiga töölistele, kes vabariiklikel kutsealade konkurssidel on tulnud auhinnalisele kohale.

4. Töölistele, kellele on antud nimetused «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister», seatakse sisse lisatasu protsentides tariifimäärast järgmises suuruses:

esimese järgu meistrile — 10%

kõrgema järgu meistrile — 25%

Nimetatud lisatasude maksmine ei tohi põhjustada teenindustööde preiskurandihindade tõstmist.

5. Nimetusi «Kõrgema järgu meister» ja «Esimese järgu meister» annab Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium kooskõlastatult Kohaliku Tööstuse ja Kommunaalelukondlike Ettevõtete Tööliste Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komi-

teega vabariikliku alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esildisel.

6. Käesoleva põhimääruse punktis 1 ettenähtud tingimuste mittetäitmise korral jäetakse töötajad kõrgema ja esimese järgu meistri nimetusest ilma neid nimetusi andnud organisatsioonide otsusel.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

60 Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1959. a. määruse nr. 215 kehtivuse pikendamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1968. a. määrusele nr. 1008 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Pikendada 1969. aastaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1959. a. määruse nr. 215 «Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele» (ENSV Teataja 1959, nr. 34, art. 179) kehtivust koos järgnevate muudatuste ja täiendustega.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja E. SIKK

Tallinn, Toompea, 15. jaanuaril 1969. Nr. 24.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

61 Sm. V. Paulmani kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Nimetada sm. Valeri Fedori p. Paulman Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse juhataja esimeseks asetäitjaks, vabastades teda Statistika Keskvalitsuse juhataja asetäitja — rahvaloenduse osakonna juhataja ametikohalt.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja E. SIKK

Tallinn, Toompea, 15. jaanuaril 1969. Nr. 25.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

62 Sm. L. Tepi kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Nimetada sm. Lembit Karli p. Tepp Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse juhataja asetäitjaks — rahvaloenduse osakonna juhatajaks ja kolleegiumi liikmeks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja E. SIKK

Tallinn, Toompea, 15. jaanuaril 1969. Nr. 26.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

63

Eesti NSV valitsuse otsuste kehtetuks tunnistamise kohta seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1968. a. määrusega nr. 228

Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1968. a. määrusega nr. 228 «Varumisorganisatsioonides kiulinatoodangu vastuvõtmise, hoidmise ja väljastamise ning selle toodangu kokkuostuhindade kohta» ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1968. a. määrusele nr. 259 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused vastavalt juurde lisatud loetelule.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja E. SIKK

Tallinn, Toompea, 17. jaanuaril 1969. Nr. 29.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

17. jaanuari 1969. a. määrusega nr. 29

Eesti NSV valitsuse kehtivuse kaotanud otsuste loetelu

1. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 15. jaanuari 1941. a. määrus nr. 85 «Lina ja villa kokkuostu ja töötlemise korraldamise kohta» (ENSV Teataja 1941, nr. 10, art. 111).

2. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 26. märtsi 1941. a. määrus nr. 532 «Lina kokkuostu korraldamise kohta» (ENSV Teataja 1941, nr. 36, art. 540).

3. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 6. oktoobri 1944. a. määrus nr. 176 ««Estolinavillatrusti» tegevuse taastamise kohta» (ENSV Teataja 1944, nr. 3, art. 37).

4. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 18. detsembri 1944. a. määrus nr. 403 «Lina, linaseemne ja villa kokkuostuhindade ja -tingimuste kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1944, nr. 17, art. 222).

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. septembri 1948. a. määruse nr. 847 «Eesti NSV lina- ja nahatööstuse kindlustamisest toorainega» punktid 1, 2, 3 ja 5.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. novembri 1950. a. määrus nr. 1012 «Abinõudest linaseemne peksu lõpetamiseks, lina algtöötlemise organiseerimiseks ja linatoodangu varumisplaanide täitmiseks».

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1952. a. määruse nr. 385 «Abinõudest linakasvatuse arendamiseks ja linamüügitoodangu tõstmiseks» punkti 6 alapunkt «c», punktid 8 ja 16.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. märtsi 1956. a. määruse nr. 60 «Linaseemne eraldamisest kolhoosidele ja sovhoosidele 1956. a. kevadkülviks» punkt 6.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määruse nr. 282 «Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktori jaamadade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks» lisa nr. 1, organisatsioonide ja ettevõtete osas, kelle ülesandeks on lina ja linaseemne vastuvõtmine seemne- ja tootmispõldudel.

10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. augusti 1958. a. määrus nr. 306 «Linasaaduste kokkuostuhindadest».

11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1960. a. määrus nr. 339 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide poolt riigile antavate linasaaduste hindadest».

12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. veebruari 1961. a. määruse nr. 46 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu hindade kohta» punkti 1 alapunkt «g», linasaaduste hindade osas.

13. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1961. a. määrus nr. 152 «Õlikookide müümise kohta linaseemneid riigile andvatele kolhoosidele» (ENSV MK 1961, nr. 13, art. 49).

14. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. septembri 1967. a. määrus nr. 351 «Kolhoosidelt ja sovhoosidelt kokkuostetavate kiulina sordiseemnete eest tasumise korra muutmise kohta».

15. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobri 1967. a. määruse nr. 406 «Kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite materiaalse huvi tõstmise kohta linatoodangu suurendamise ning kvaliteedi parendamise vastu» punktid 1, 2 ja 4.

INDEKS 78280

10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. august 1957. a määruse nr. 308
 11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. august 1957. a määruse nr. 330
 12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. veebruar 1951. a määruse nr. 40
 13. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märill 1951. a määruse nr. 153
 14. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. septembr 1957. a määruse
 nr. 331
 15. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 302
 16. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 303
 17. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 304
 18. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 305
 19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 306
 20. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobr 1957. a määruse
 nr. 307

EESTI
 RAHVUSRAAMATUKOOGU
 AR

31386

Kontrollseksemplar

69-127a

3000